

nogle Bemærkninger til disse to Forslag og til et Par andre Forslag, som ere omtalte i Betænkningen. Jeg skal da først vende mig til Forslaget paa § 26, som vedrører Kødeksporten. Jeg kan meget paa-skønne, at denne Bevilling paa 200,000 Kr. til Fremme af Kødeksporten er optagen paa Finansloven, og jeg kan for saa vidt ogsaa være enig med den foreslaaede Anvendelse af Beløbet. Men naar man ser paa, hvorledes dette Beløb skal anvendes, forekommer det mig, at man er gaaet bort fra kun at holde sig til Esbjerg og Frederikshavn, idet Finansudvalget er enig om, at man ogsaa skal tage Kolding med, hvad jeg ikke kan have noget imod. Jeg maa imidlertid hævde efter mit Syn paa Forholdene, at saa kan man ikke gaa Aalborg forbi. For Øjeblikket arbejdes der i Aalborg ihærdig for at faa et offentligt Slagtehus bygget og i Forbindelse dermed et Slagtehus til Fremme af Kødeksporten, men for at man kan faa dette opført i Aalborg, mangler man, hvad jo saa ofte er Tilfældet, Penge, og jeg tror, at naar man gaar uden for de to Yderpunkter i Jylland, nemlig Esbjerg og Frederikshavn, kan man ikke gaa Aalborg forbi. Jeg skal begrunde, hvorfor man ikke kan det. I Aalborg holdes, saa vidt mig bekendt, det største ugentlige Marked i Jylland, ja, man kan maaske sige i hele Riget. Da man i sin Tid paa Grund af Forholdene for en stor Del sendte slagtet Kød til England, foregik vistnok de største Slagtninger i Aalborg, i alt Fald blev der slagtet et betydeligt Antal Dyr der, og paa Grund af det store Marked og de Forbindelser, som Aalborg staar i med vore Afsendingssteder i England, Tyskland, og jeg kan tage Norge med, ville — og saa meget mere, hvis det i Jylland bliver nødvendigt at slagte mere, end man er nødsaget til for Øjeblikket — de største Slagtninger foregaa i Aalborg. Da Finansudvalget nu skal have yderligere Samraad med Ministeren om Ordningen af dette Forhold, vil jeg anmode saa vel Finansudvalget som den højtærede Landbrugsminister om at tage dette Spørgsmaal om Aalborg med under Overvejelse. Mit Syn paa Forholdene er, som jeg har sagt, at man ikke vil kunne undgaa at tage Aalborg med, men at denne By tværtimod maa blive delagtig i denne Bevilling.

Bevillingen til Avlscentre vil i sin Udførelse være forbunden med langt større Vanskeligheder end Bevillingen til Eksportslagterier. Den kan have sine gode Sider, men den kan ogsaa have sine Mangler; og jeg burde tilføje, ogsaa sine Farer. Saa-

ledes som Forslaget nu er affattet, bliver Følgen, at det kun bliver ganske faa Besætninger, der kunne komme i Betragtning. I Anmærkningerne til Finansloven er der kun nævnt 15, men det kan jo være, at det bliver ændret, saa at der, efter hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen) udtalte, kan komme en Snees Besætninger i Betragtning. Det staar imidlertid for mig som saare tvivlsomt, om det er nok, at 20 Besætninger kunne komme i Betragtning, ligesom det ogsaa kan være saare tvivlsomt, om den Vej, man herved slaar ind paa, er den Vej, man bør gaa. Det er et nyt Omraade, man skal til at lovgive paa, og derfor er det min Opfattelse, at man bør gaa frem med stor Varsomhed. For at Bevillingen kunde faa min Tilslutning, maatte den gives paa den Betingelse, at efter 4 Aars Forløb stod man fuldstændig frit, saa at man kunde tage Spørgsmaalet op paa ny. Det maa være saaledes, at man ikke holder sig absolut til de 20 bedste Besætninger, der en Gang ere komne i Betragtning, men efter et vist Aaremaal — hvilket man nu bliver enig om — maatte man have Ret til at sige, at de paagældende maa vente nogle Aar, inden de paa ny kunne komme i Betragtning. Det er et stort Spørgsmaal, om man ved denne Bevilling opnaar, hvad man tilsigter, nemlig at bevare de bedste Avlsdyr, man har, baade som Malkekvæg og vel ogsaa som Kødkvæg. Man har vel nemlig tænkt paa begge Dele, hvad jeg dog ikke saa nøje ved, idet jeg ikke har kunnet faa Rede derpaa af det, der allerede er forhandlet om dette Spørgsmaal. Jeg tænker imidlertid, at man har begge Dele for Øje, dog vel nærmest Malkekvæget. Der er imidlertid endnu en Betragtning, jeg vil gøre gældende, idet jeg mener, at man let kan naa et andet Resultat, end man tilsigter. Man ved jo, hvorledes det gaar til med Præmieringen. Man kommer ofte til at give Dyr Præmie, som man egentlig ikke burde give Præmie, fordi de, der udstille dem, ere tilbøjelige til at fremstille Kunstprodukter, idet de fremstille overfedede Dyr. Der er blevet talt om det Gang efter Gang, men desuagtet viser det sig, at naar Dyrene ere lige gode, fremkommer den Vanskelighed, at det ene Dyr er federe, fordi det er overfedet, og saa faar det Præmien fremfor det Dyr, der er tjenestedygtigt og burde have faaet den. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at det atter og atter maa blive indskærpet, at overfedede